El dia de Groucho

El dia de Groucho

QUIM CURBET

Avegades sembla que en aquest país no passi mai res de nou. No és allò del «dia de la marmota», no, de tant en tant ja passen coses, fins i tot coses molt sorprenents, però si fem la mitjana i la projectem en una gràfica, obtindrem un dibuix molt semblant a un encefalograma pla. Si mirem enrere, històricament parlant, veurem sempre el mateix paisatge, poblat per personatges que, si fa no fa, són com els d'ara.

De joves no ens adonàvem de tot això, però l'acumulació ?d'anys al currículum ens permet veure-ho tot més clar. Passats els cinquanta, qui més qui menys ja ha viscut més d'una crisi, més d'una guerra, més d'un canvi generacional, i l'experiència ens fa constatar que, per més que ens hi trenquem el cap, sempre hem d'ensopegar amb el mateix pedrot.

L'únic que canvia, que oscil·la dramàticament, és la dinàmica dels cicles. Ara tendeixen a escurçar-se, els canvis tecnològics ens hi van empenyent. Estem instal·lats en una mena de revolució imparable, però que no condueix enlloc, com una mena de resposta constant a una pregunta que ningú ha formulat i que ens porta a exclamar -igual que Groucho Marx- «Pareu el món, que jo baixo».

Però el món no para i, el que és pitjor, sempre gira cap al mateix costat, i els fantasmes es passegen impunement amb els mateixos llençols, tacats de suor d'aixella i coberts de pols d'eternitat. Escoltar cada dia les paraules gastades dels uns i els altres cansa molt, les dels polítics i les dels entrenadors de futbol, les dels tertulians televisius i les dels experts del bar de la cantonada. El món no para i ja no creiem en res, només en Groucho, que torna a sorgir en aquest article per dir-nos que els seus principis són aquests i que si no us agraden, també en té d'altres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/05/14/dia-groucho/783097.html?utm_source=rss